



ՕՐԱԳԻՐ ԶՄԻՌՆԻԱՅ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԵՒ ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ

ՔԱՂԱՔԱՐՈՐԻ ԱՌԱՋՆԵՐՈՐԻ ՏԱՐԻ

ԶՄԻՌՆԻԱ ԸՆԴԵՍԹ 25 ՓԵՏՐՈՒԱՐԻ 1861

ԹԻՒ 643

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՏԵՍՏԻՌՈՒՄ

ԶՄԻՌՆԻԱ, 25 ՓԵՏՐՈՒԱՐԻ

Երբ որ զիսաւոր վեհապետաց, այսինքն Սեփիւն Բրիտանիոյ Վիքթորիա Թագուհւոյն, Վաղարշայ Նաբոյնոն կայսեր և իտալիոյ Վիքթոր Էմանուէլ Թագաւորին գահախօսութիւնները թէպէտ քննարկուող տեսութեամբ նկատուի խաղաղութեան են, այսու ամենայնիւ պատեհաբար պատրաստութիւնները կը շարունակուին միշտ, և հասարակութիւնը իրաւունք ունի միշտ վստիւքով եւ քաջութեամբ պատերազմի մը ահապէն հետեւութիւններէն:

Ստոյգ է որ վերոյիշեալ երեք տէրութեանց մէջ քաղաքական մեծ համաձայնութիւն մը կը տեսնուի ի մասին իտալական գործոց, որ կը նայ երաշխաւորութիւն մը համարուիլ աշխարհիս խաղաղութեան անվնաս մնալուն, սակայն իւրաքանչիւր մէջ ազգայնութեան անկասկածեալ լերբերեալ այնպիսի դժուարութիւններ կը տեսնուին և մանաւանդ Վատրիոյ քաղաքական կացութիւնը այն աստիճան շփոթուած է որ դուրսէն անհնարին պիտի ըլլայ աւանդ արեւնահեղ պատերազմի մը լուծել և բարեկարգել այս ամեն խնդիրները:

Յիշեալ գահախօսութեանց նշանաւոր խօսքերը, որոց զանազան մեկնութիւններ կուտան Վերոյիշեալ լրագրութիւնները, քիչ մը անգին համառօտիւ պիտի նշանակեմք:

Վաղարշ մէջ մեծ ազդեցութիւն ըրաւ մօտերս իւրոյ ընծայուած տետրակ մը՝ որ հռոմէական խնդիրը կը պարզէ և անոր վրայոք խիստ կարեւոր տեղեկութիւններ կուտայ: Այս տետրակին խորագիրը այսպէս է, Վաղարշ, Հռոմ և իտալիան, և անոր հեղինակն է մօսիւ տը լա կէ. ռոմիէն սեպուհը ու երեւի գրագէտը. որ մտերմական յարաբերութիւններ ունենալով Նաբոյնոն կայսեր հետ, իւր գործը իբրեւ Նաբոյնոն Վեհապետութեան գաղափարաց յայտա-

բարութիւնը համարուած է: Յիշեալ տետրակը երկարորէն կը դրէ հռոմէական խնդիրը վրայոք, սուրբ Վիթուոյն պաշտպանութեանը համար Նաբոյնոն կայսեր ըրած ամեն ջանքը յառաջ կը բերէ և կը մեղադրէ սրբազան Վաղարշը, որ իրենց հետ չէր զոհուել իր կայսեր փրկուելու խնդրոցը: Երբ որ ինքն իրենց հետ չէր զոհուել իր կայսեր փրկուելու խնդրոցը, ահա ինքն իրենց հետ չէր զոհուել իր կայսեր փրկուելու խնդրոցը: Երբ որ ինքն իրենց հետ չէր զոհուել իր կայսեր փրկուելու խնդրոցը, ահա ինքն իրենց հետ չէր զոհուել իր կայսեր փրկուելու խնդրոցը:

Թէպէտ այս տետրակը յայտնի կերպիւ կի մտնէ թէ պատերազմ աշխարհական իշխանութիւնը յետ այսորիկ ջնջուած է, այսու ամենայնիւ հաստատուն կերպիւ կը ծանուցանէ նաեւ թէ Նաբոյնոն կայսրը իւր զօրքը պիտի ձգէ միշտ Հռոմի մէջ՝ Վաղարշ տեսչութիւնը պաշտպանելու համար:

Սեփիւն Բրիտանիոյ կառավարութիւնը, ըստ տղորութեան, յանձնեց բարձրագոյն զեպտախակ բաղմամբիւ գրուածներ տէրութեան տարեկան գործոցը վրայոք: Այս գրուածներէն կը տեսնուի, կըսէ (Վիքթոր Նաբոյնոն) թէ Վաղարշ բարոյական ազդեցութիւնը հաստատաւորութեամբ և համարձակուելով ի գործ դնելով՝ կառավարութիւնը կարող եղաւ նախ արդիւրեւ զՎաղարշ տէրութիւնը որ զինու զօրութեամբ միջամտի չլլայ ընդդէմ Վաղարշի տիրին յարձակմանը և ուրիշ ձեռնարկութեցը Վիքթորիոյ և Նաբոյնոն Թագաւորութեանը մէջ երկրորդ Վեհապետ կառավարութեան փարկը յա-

ղարկած յանգիմանութիւնները փութացուցին Վաղարշի նաւատորմին մէկնիլ Վաղարշի և երրորդ Վեհապետ բարեկամական խոհեմ խրատը ներքին միայն, զոր տուաւ Վաղարշի վեհապետին և անոր նախարարաց, կարող եղան արգելելու միացեալ Վաղարշի հաւանքները որ Վեհապետի դէմ կանխահաւ յարձակման մը վտանգներուն մէջ չի յնան:

Բրիտանիոյ տէրութեան լուրերը շատ նպաստաւ մտայն են իտալական միաւորութեանը համար թէպէտ և Վիքթոր Թագաւորը և իւր պաշտօնէն իջնող ժողովը հակառակ կերակին Վեհապետի գահէն քաղաքական տեսութեանցը, սակայն ազգային երեսփոխանաց մեծադոյն մասին հաւանութեամբ մօսիւ Վիքթոր պառագամաւորին առաջարկութիւնը ընդունուեցաւ, թէ Բրիտանիոյ և Վերմանիոյ օգտին հակառակ է դէմ դնել Վաղարշի յառաջադիմական հաստատութեանը: Այս առաջարկութեան ընդունուիլը ահապէն հարուած մըն է Վաղարշի համար, որ յետ այս սորիկ օգնութիւն մը չի կարող յուսալ Բրիտանիոյն, եթէ պատերազմ մը ծագելու ըլլայ Վաղարշ:

Նաբոյնոն նախորդ Թագաւորը և Թագաւորական գերագոյնաց Վաղարշի մէկնիլ Հռոմ գացին, և այնտեղ կը գտնուին տակաւին: Այս յետիւն բերդ երաւ մէջ Վաղարշի արտաքին զօրքը 7-800 թիղանօթ և 60 հազար հրացան զօրք են: Վաղարշի կառավարութեան երկրորդ տարի Վաղարշ հոգի կը շնորհէ եղբւր:

Վատրիոյ մէջ քաղաքական գործերը միշտ շփոթ և խիստ դժուար կացութեան մը մէջ կը գտնուին: Հռոմէական գրագէտները օրօր աւելնալով վրայ է և միւս նահանգները ամենեւին հանգարտ վիճակի մը մէջ չեն գտնուիր:

Վատրիոյ Նաբոյնոն կայսեր գահախօսութեան նշանաւոր կտորները, զոր մեք քաղաքական տեսութեանը մէջ խոստացանք մեր յարգոյ ընթերցողաց աչաց առջև դնել:

ՔԱՂԱՔԱՐՈՐԻ ԱՌԱՋՆԵՐՈՐԻ

ԽՈՍՏՈՒՄՆ

ՅԱՆՈՒՆ ԱՍՏՈՒԹՅՈՒՆ ԱՄԵՆԱԿԱՆԻՒ

Իրութիւն միաբանութեան սուրբ լրուստ գէմի՝ առ բազմանաց զոր ունի առ սուրբ Վիթուոն՝ միշտ պանծալի առնել զպատիւ փառաց պայծառութեան իւրոյ, և զամբողջութիւն Վատրիոյ քաղաքական պատուոյ, և զանդորութիւն սրբազան Վատրիոյ ին: Տէրամբ և ուխտիւ խնդրէ զկաղմութիւն երկուց խորհրդոյ՝ ներքին և արտաքին, որք պարունակիցեն զի ներքոյ նշանակեալ կանոնս՝ միանգամայն ազատս, և միանգամայն կանխաւ միշտ յիրաւասութենէ Վատրիոյ գի: Ուստի և զերաբանչիւր գործս այն ներքին և արտաքին խորհրդոյ՝ բաժանեալ յայտնէ տաւանօր, զառաջինն՝ յինն կանոնս զիսաւորապէս և զերկրորդն՝ յետին:

ՆԵՐՔԻՆ ԽՈՐՀՈՒՐԴ

Ներքին խորհուրդն բաղկացեալ լինի յուրին կամ ի տասն անդամոց՝ ընդ իրաւասութեամբ Նախագահ սրբազան Վատրիոյ գի: առաջին՝ Վաղարշ լուսարարն, երկրորդ՝ Փոխանորդն, երրորդ՝ Վարդապետն, չորրորդ՝ Տեսուչն իմանգարանի և առ ըստին թուոյս այլ ևս Վեհապետաց:

Այս կանոնադրութիւնը սուրբ Երուսղէմէն յուրիկ յառ մեզ ի հրատարակութիւն:

բանի և գործոյ քաջափորձք:

ԳՈՐԾ ԵՒ ՊԱՇՏՈՆ ՍՈՑԱ

Ա. Ներքին խորհրդականք նախ պարտին հսկողութեամբ քննել և իմանալ զնրքին գոյուոր կարողութիւն Վիթուոյ, և ըստ այնմ մատակարարել ընդարձակելով ճշգիւր, և միշտ ջանալ յորէ յոր գործոց ցանկէ զիս:

Բ. Կանոնադրել զպաշտօն տեսուչ գործաւ կալաց՝ նրկից կերպիւ յապահովութիւն, զի մասն է սա ներքին կարողութեան:

Գ. Առնել սեփականեալ զարկի մի, որ զամենայն արգիւնս՝ եթէ որ ի ձեռն Վատրիոյ գի, և եթէ որ ի ձեռն Տեսուչ գործաւ կալաց, ի նմա ընդունել ամփոփել յատուկ ժապաւ ինեալ օրինաւոր տուամբ, և արկին կացցէ առ Վատրիոյ գի: Իսկ բանալին առ խորհրդականս ըստ Վաղարշի սահմանի:

Դ. Յայտնել զնրքն ներքին կարողութիւնն արտաքին խորհրդականաց՝ զի սոցա է ջանալ հսկել ի վերայ կալուածոց, և բազմացեալ արդիւնաւորել շահաւորապէս կերպիւ ըստ Գ. կանոնի արտաքին խորհրդոյ:

Ե. Վարեկարգել զնրքաց Տարաւանի և թանգարանի խորհրդով միշտ զիւրաքար զիւրաքար, յօդուս Վիթուոյն և յուրախութիւն ազգի, զի արդարեւ շահաւորութեան սորա՝ օգնէ հետ զհետեւ բաւական և ներքին կարողութեան:

Զ. Հաստատել զվարաց ժառանգաւորաց

ըստ յաջողեալ ներքին կարողութեան, և ջանալ բազմապիսի առնել զնա յառաջադիմութիւն, որ քան զամենայն պարագայէն է հարկաւոր:

Է. Առնել զհիւանդանոց վասն միաբանութեան և բժշկի հարկաւոր պիտոյիցն, որչափ առ ժամս արժանն է՝ կարողութեան համեմատ:

Ը. Վարեկարգել զվիթաբանութեան ներքին և արտաքին կեցութիւն, և ի ձեռնադրութեան օրէք՝ ամենափորձ ընտրութիւն առնել անաչառ և զիւրիկս յետ ընդունելոյ՝ արտաքին խորհրդականաց յանձնել քննել, և բարիք տնօրինել:

Թ. Այս ամենայն՝ որում պաշտօն ունին հարկանել ներքին խորհրդականք, պարտին վաւերացուցեալ լինի ի սրբազան Վատրիոյ գի: և եթէ թերութիւն ինչ ունիցին ի տուեալ խորհուրդս՝ ի ներքին և յարտաքին, այսով խորհրդով՝ այսինքն բաղկացեալ խառն ժողովով բացատրել զպատճառն ի ձեռն տեղեկագրութեանց: Իւր զոր ինչ խորհուրդ ընդունիցին ներքին խորհրդականք յարտաքին խորհրդականաց, ըստ հարկաւորութեան հանգամանայն պարտին ծանուցանել սրբազան Վատրիոյ գի: Համահաւանութեւ վաւերացուցանել զայն:

ՎԵՐՄԱՆԻՆ ԽՈՐՀՈՒՐԴ

Վաղարշեալ յուր անձանց, առաջին՝ Հանգերձապետ, երկրորդ՝ Վաղարշեալ, երրորդ՝ Շնորհաւար, չորրորդ՝ Վերահաց:

«Օտար տէրութեանց հետ ունեցած իմ յա-
րաբերութեանցս մէջ վերջին ճգամբ աշխա-
տեցայ ապացուցանել թէ Վաղղիան անկեղծա-
բար կրփափագի հաստատուն պահել զստա-
ղութիւնը, թէ առանց ձեռքէ ձգելու օրինա-
ւոր ազդեցութիւնը՝ միայն չունի ամենին մի-
ջամուխ ըլլալ ուրիշին գործողը այն երկրին-
քուն մէջ ուր իւր օգուտները փնտս մը կրկնու-
նալով մէջ չեն գտնուիր, վերջապէս եթէ
Վաղղիան համակրութիւն կը ցուցնէ վեհանձ-
նական և մեծ գործքերու, չլորանիր երբեք
դատաւարտելու այն ամեն բաները որ ազգաց
իրաւունքը և արդարութիւնը կը խախտեն»:

«Կախկալ դէպքեր ծանրապէս խռովեցին
Իտալիոյ կայսրութիւնը որ սրդէն մեծապէս շիտ-
թեալ էր: Իմ կառավարութիւնս, միաբանու-
թեամբ իւր գաշակեցաց, կարծեց թէ մեծա-
գոյն փոփոխութիւն հեռացընելու ամենէն լաւ մի-
ջոյն անմիջամտութեան սկզբունքին հետեւին
էր: որ իւրաքանչիւր ազգը ազատ կը թողուր իր
գործողը և իւր ազգային վայ հոգ տանիլ,
վեճի ներքեւ եղած խնդիրները նոյն ազգին և
նոյն երկրին մէջ կամիտօք և կարգիւր որ եւրո-
պական վեճերու բնութիւն մը չըստանան: Եւ
չուշտ այս գրութիւնը այն անպատեհութիւնը
ունի որ՝ կերէի թէ հրաման կուտայ ցաւալի
անկարգութիւններ ի գործ դրուելու, և ներ-
հական ծայրերը հասած գաղափարները նախա-
պատիւ կը համարին, մէկ մասը որ Վաղղիան
ամեն յեղափոխութեց նպատաւաւոր ըլլայ,
և մէկ մասը՝ որ պահպանողական ընդհանուր
կուսակցութեան հետ միաբանի»:

«Եւ ներհական գրգռութիւններէն և ոչ
մէկը պիտի չընայ դարձնել զիս իմ ճանա-
պարհէս. քանզի բաւական է մեր հայրենեաց
մեծութիւնը համար հաստատուն պահել իւր ի-
րաւունքը անդ ուր անմիտութիւն է, պաշտպանել
իւր պատիւը անդ ուր փնտս կը տրուի անոր, իւր
օգնութիւնը մատուցանել անդ ուր կը խնդրուի
ի նպատակ իրաւացի գործոյ մը»:

— Եւ հաւատարմութեան կարևոր կողմերը:

«Օտար տէրութեանց հետ իմ ունեցած յա-
րաբերութիւններս միշտ բարեկամական և գո-
հացողիչ են, և փոփոխութիւն չկը իւրաքանչիւր տե-
րութեանց խոհանարարութիւնը կարող պիտի ըլլայ
անփնտս պահելու ընդհանուր խաղաղութիւնը»:

«Սեփական դէպքեր տեղի ունեցան Իտալիոյ
մէջ: և մտածելով թէ իտալացիները պէտք է
որ ազատ թող տրուին իրենց գործքերը իրենք
կարգադրելու, արժան չգտնեցի գործունեայ

պաշարաց, հինգերորդ՝ Հիւրընկալ, վեցերորդ՝
Տեսուչ սուրբ Հրեշտակապետի վանաց և քո-
ղաքացի ժողովրդոց, եօթներորդ՝ Ղապի քաղա-
քիս ժողովրդեան բնակարանայն որք են պե-
հական կալուածք Եթովպիոյ, ութերորդ՝ երկ-
րորդ թարգման:

ԳՈՐԾ ԵՒ ՊԱՇՏՈՒՆ ՄԱՅԱ

Ա. Ի ներքին խորհրդականաց տուեալ տեղե-
կութեանն հոգունակութեամբ բարեսէր հոգ-
տանել, և ըստ տարւոյն արդիւնաւորութեան
չափաւորապէս մատակարարել:

Բ. Վաղղիական պատահեալ գործոց՝ հոգի-
ւորութիւն առնել, և առաջնութեամբ Լապ-
թարգմանին կատարել, և ներքին խորհրդակա-
նաց տեղեկութիւն տալ ի ձեռն փոխանորդի:

Գ. Վեհայն արթնութեամբ խնամտանել ի
վերայ կալուածող և կալուածական իրաց, և
այլոց ամենայնի՝ որք վերաբերին առ այն, ըստ
Գ. կանոնի ներքին խորհրդոյ:

Դ. Վիս յամայ հաշիւ տալ ներքին խորհր-
դականաց, և տեղեկութիւն տալ պատահեալ
գործոց՝ գրով կամ բանիւ:

Ե. Ունիլ պարտի իրաւունք՝ լսելոյ լինել և
լիցէ արտաքին գործս առ տեղեկութիւն, եթէ
ի ձեռն օրբազան Պատրիարքի և եթէ ի ձեռն
խորհրդականաց:

Զ. Հսկել ի վերայ միաբանութեան անկարգ-
քննանից, և կարևոր կարգադրութիւն առնել

կերպիւ միջամտութիւն ընել անոնց գործոցը:

«Օտար տէրութեանց հետ իմ ունեցած յա-
րաբերութեանցս մէջ վերջին ճգամբ աշխա-
տեցայ ապացուցանել թէ Վաղղիան անկեղծա-
բար կրփափագի հաստատուն պահել զստա-
ղութիւնը, թէ առանց ձեռքէ ձգելու օրինա-
ւոր ազդեցութիւնը՝ միայն չունի ամենին մի-
ջամուխ ըլլալ ուրիշին գործողը այն երկրին-
քուն մէջ ուր իւր օգուտները փնտս մը կրկնու-
նալով մէջ չեն գտնուիր, վերջապէս եթէ
Վաղղիան համակրութիւն կը ցուցնէ վեհանձ-
նական և մեծ գործքերու, չլորանիր երբեք
դատաւարտելու այն ամեն բաները որ ազգաց
իրաւունքը և արդարութիւնը կը խախտեն»:

— Եւ իբրեւ իմանալ թագաւորը ամայս 6-
18ին անձամբ բացաւ Իտալիոյ օրէնսդրական
ժողովները և այս առթիւ հետեւեալ գահախո-
սութիւնը ըրաւ:

«Յարգւոյ Տեառք»

«Իտալիան ազատ, և դրեթէ բովանդակապէս
միաւորեալ ձեռ խոհանարարութեան կապաւիտիւ:
Լուստի ձեղ կը վերաբերի բարեկարգել զիս,
կառավարական ամենամեծ ազատութիւններ
հիմնադրելով. այսու ամենայնիւ կը պարտաւո-
րիք նաեւ հսկել արդեօք միաւորութիւնը միշտ
հաստատուն պահալ»:

«Հաստատուց կարծիքը օգնական է միզ»:

«Վաղղիացի կայսրը ապահովեցնելով մեզան,
միջամտութեան բարիքը, արժան համարեցաւ
իւր դեփքանք ետ կանչել: Եւ իս բանը մեր ար-
տին մեծ ցաւ պատճառեց, առանց փնտս մը
տալու մեր երախտագրութեանը: Վաղղիան
և Իտալիան հաստատուցին, Սափեթայի և Սոլ-
ֆերինոյի մէջ, այնպիսի կապեր, որ անընդհին
պիտի ըլլան միշտ»:

«Նեղիւն, որ ազատութեան վաղ մի հայրե-
նիքն է, մեր գործքերը մեք տեսնելու իրաւուն-
քը ձանջաւ: Իւր բարեբարութեանց յիշատա-
կը անընդհին պիտի մնայ միշտ մեր սրտից մէջ»:

«Վեհանձն իշխան մը Բուսիոյ թագաւորական
սթոյնը նստելով, յուզարկեցի անոր իմ գե-
պանս, յայտնելու համար մեր համակրութիւնը
փան գերմանական ազգին»:

«Իւր գորտ թիւնը քաջ ճանաչելով, Իտալիոյ

ի նոսա, և զնորեկ միաբանս՝ զընկալեալս ի
ներքին խորհրդականաց, մանաւանդ գաղափա-
նութեան վերաբերեալս, քննել ըստ վայելու-
թեան, և տեղեկանալ գործող և վարուց, և
որպէս արժան է՝ գործադրել»:

Եւ Օր ինչ գործ կարևոր տեսնեն արտաքին
խորհրդականք, զնոյն ի ձեռն ներքին խորհր-
դականաց վաւերացուցանել ի սրբազան Պատ-
րիարքէ, և զիրաւաւորութիւնն միշտ վերապահե-
լով ներքին խորհրդականաց և Պատրիարքին:

Գեորգ եպիսկոպոս Լապ լուսարար:

Թագաւոր վարդապետ: Եղիշէ վարդապետ:

Վերալի	»	Խաչատուր	»
Վրդանէս	»	Երայի	»
Յարութիւն	»	Մարտիրոս	»
Ստեփան	»	Թանաս	»
Ղուկաս	»	Ներսէս	»
Պետրոս	»	Տիմոթէոս	»
Յոհաննէս	»	Օրբարիս	»
Յակովբ	»	Երեմիա	»
Եղիա	»	Սիմէոն	»
Գրիգոր	»	Փիլիպպոս	»
Վաթիկէ	»	Կիրակոս (Մանսիւր)	»
Ստեփան	»	Թաւուր Պէր-Բէ	»
Պողոս	»	Իսահարան Սիմէոն	»
Մարկոս	»		

«Սոս կանոն յայնպէս են խորհրդով:
Ի սուրբ երեսնայն ! յունուար 1861 :

Թագաւորութիւնը կրնայ հետեւիլ խոհանարար-
ութեանը: Եւ ամենակ եղաւ որ իմ ձայնս հա-
մարձակութեամբ բարձրացաւ: Իսկ խոհե-
մութիւնը կը պահանջէ որ սպասեմք պատեհ ժամու-
նմանապէս համարձակեմք ի պատեհ ժամու-
նմանապէս:

«Իտալիոյ անձնանուէր ըլլալով, վրանքի մէջ
գրի իմ կեանքս և իմ թագաւորական արժան-
բայց ոչ որ իրաւունք ունի վրանքի մէջ գնել
զգայութիւնը և զապագայն սղոյն ազգի մը»:

«Եւ ինչպէս կը քաջագործութիւնները: Եւ ա-
ստիք, ինչպէս նաեւ կամաւոր զինուորները, այն-
պիսի փաստ մը ստացան, որ մեր երկրին օրինա-
ւոր փոխաւորութիւնը առաւ իւր գորտ թիւնը վրայ»:

Սրբեկնէ ինձ յայտնել Իտալիոյ առաջին բար-
լամենթին, այս յաջող գեղեցիկութեան համար իմ
սրտիս զգացած ուրախութիւնը թէ իբրեւ Թագ-
աւոր և թէ իբրեւ զինուոր»:

ԱԶԳԱՅԻՆ ՍԱՀՄԱՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ինչպէս մեր նախորդեաց թուով յիշատակու-
թիւն ըրած եմք, ամայս 12ին կրակի օրը ազ-
գային ընդհանուր մեծ ժողով մը գումարուե-
ցաւ քաղաքիս Հայոց առաջնորդարանը, ուր
բոլոր երեսներէն, պատուաւոր անձինքը և
ուսումնականները հրաւիրուած էին յատուկ
տոմսակաւ: Եւ ժողովը, որուն նախագահ
նստած էր մեր գերապատիւ անդ Պողոս սրբա-
զան առաջնորդը, զինի սահմանադրական հար-
կաւոր անօրէնութիւնները ի գործ գնելու վասն
ընտրութեան 21 անգամայն ընտրողական ժող-
ովին, քուէարկութիւնը սկսաւ: Եւ որք հրաւի-
րելոց թիւը 110 հոգի էր, որոցմէ 70 հոգի
ներկայ գտնուեցան և քուէ տուին: Քուէար-
կութիւնը ընկնալէ ետեւ, քուէները համարուե-
ցան հրապարակաւ, և ահաւասիկ, ընտրեալ
անգամայն անուանքը ըստ կարգի համեմատա-
կան առաւելութեան քուէից:

Պարանայք	
Կոտանդեան Գրիգոր	52 քուէ
Սրբադարեան մահաւորի Եղորդ	46 "
Թագաւորական Մարտիրոս	45 "
Նուպարեան Յոհաննէս	44 "
Կրօնեան Գրիգոր	38 "
Վէմեան Սիմէոն	38 "
Պաղաղարեան Ղուկաս	38 "
Ղեմարտախօսեան Ս. Ստեփան	36 "
Երեմեան Կիրակոս	35 "
Երեմեան Մարտիրոս	35 "
Պաւստոսեան Կիրակոս	34 "
Կարապետեան Երազմ	34 "
Չեղեկեան Ստեփան	33 "
Տիրացուեան Սարգիս	30 "
Սրբապետեան Թագաւոր	29 "
Պաւստոսեան Ստեփան	29 "
Երեմեան Յոհ. Ստաւատուր	29 "
Տիրացուեան Յոհաննէս	28 "
Եղորդեան խաչատուր	28 "
Ղանձապեան Սիմէոն	28 "
Երայիան մահաւորի Յակոբ	27 "

Եւ ընտրողական առժամանակեայ ժողովը
փութացաւ իւր զիւանական ատենը կազմելու
և իրեն ատենագիտ ընտրել Վոտանդեան Գրի-
գոր աղան և ատենագր պաղաղարեան Ղու-
կասը: Եւ լի ըստ սահմանադրական կանոնաց
երեք քննիչ ընտրել իւր ծոցէն, որ են Սրբա-
զարեան մահաւորի Եղորդ աղան, Երեմեան
Կիրակոս և Կարապետեան Երազմ աղայքը:

Ընտրողական ժողովը արդէն քանի մը անգամ
գումարուելով՝ հարկաւոր միջոցները ի գործ
գրաւ ընտրողաց ցանկը պատրաստելու, ազգա-
յին երեսփոխանաց թիւը որոշելու և անոնց
ընտրութիւնը անյուսկ ի գործ գնելու համար:

ՀԱՄԱՐՈՍ ՊԱՏԱՍԽԱՆ

Մեղուին երկար յողովածոյն:

Մեր չեմք ուզել և չեմք կրնար իսկ Կոտան-
տանդեան սղոյն Սիմէոն զուգուածոյ. անար-

